

- 1 תלמוד בבלי מסכת קידושין דף ו עמוד ב
- 2 אמר אב"י: המקדש במלוא - אינה מקודשת, בהנאת מלוא - מקודשת, ואסור לעשות כן, מפני הערמת רבית. האי
- 3 הנאת מלוא ה"ד? אילימא דאזקפה, דאמר לה ארבע בחמשה, הא רבית מעלייתא הוא! ועוד, היינו מלוא! לא
- 4 צריכא, דארווח לה זימנא.
- 5 רש"י מסכת קידושין דף ו עמוד ב
- 6 אינה מקודשת - דקיחה משדה עפרון גמרינן דיהיב מידי בשעת קידושין ומלוא להוצאה ניתנה וכבר הן שלה ומעות
- 7 אחרים היא חייבת לו.
- 8 מרומי שדה מסכת קידושין דף ו עמוד ב
- 9 פירש"י ד"ה אינה מקודשת, דקיחה משדה עפרון גמרינן דיהיב מידי בשעת קידושין כו'. ואינו מובן מאי בעי רש"י
- 10 בזה, מאי נפ"מ אי נפקא לן משדה עפרון או מויצאה חנם אין כסף כרב. ונראה דס"ל לרש"י דאב"י לא בא לומר
- 11 שמעתתא דרב להלן דף מ"ז א' המקדש במלוא אינה מקודשת, אלא שבאמת חולק אב"י על רב ובכ"ז אינה
- 12 מקודשת. דשם מבואר דלרב דכמו שאינה מקודשת ה"ה במכר דלא קני, כמבואר בסוגיא שם דמקשה על הא
- 13 דתניא ושין במכר שזה קנה, אי אמרת מלוא להוצאה ניתנה במכר במאי קנה. וס"ל לרש"י כשיטת הרי"ף
- 14 והרמב"ם דמכר קונין במלוא, וכמ"ש רש"י בפירוש בב"מ דף ס"ג א' דהקונה במה שהיה נושה בחבירו והוא חוזר
- 15 קאי במי שפרע. ומובן דבשדה קונה, ולא כשיטת התוס'. וס"ל לרש"י דתליא בשיעבודא דאורייתא, ורב לטעמיה
- 16 בשלהי מס' ב"ב דף קע"ה ב' דס"ל דשעבודא לאו דאורייתא, משו"ה אינו קנין, והברייתא דר"ח בב"מ דף ס"ב
- 17 כותיה. ורבא מסיק כר' אושעיא, וס"ל שעבודא דאורייתא וקונה במלוא, והכי ס"ל לאב"י, ומכ"מ אינה מקודשת.
- 18 וע"כ הטעם משום דס"ל דנפק"ל קיחה קיחה משדה עפרון, ולא מקנין דהתם אלא ממעשה שהיה. והכי מוכר
- 19 להלן דף י"א כמבואר שם. והמעשה היה בנתינה ממש. אבל אי הוי אב"י ס"ל מדרשא דרב מויצאה חנם וגו', באמת
- 20 הוי אמינא המקדש במלוא מקודשת כמו בשדה דכתיב שדות בכסף יקנו ומלוא בכלל כסף:
- 21 ונראה עוד דס"ל לרש"י דבהנאת מחילת מלוא וכדומה לא מהני בקנין כלל. ומנא אמינא לה מפירש"י ז"ל במס'
- 22 חולין דף קל"ז א' בד"ה בקדושה ומכירה, ומבואר יפה בהעמ"ש סי' קל"ב אות ט"ז. אלא דשם כתבתי דיש מקום
- 23 לחלק בין קדושין לקנין משום דדמי לדין עבד כנעני. וא"כ תליא בנוס' וכן לענין ממונא, אי קאי רק על ערב או על כל
- 24 הא דרבא, וא"כ לפירש"י דקאי וכן לענין ממונא על הני תלתא דרבא, אי אפשר לומר כן. אבל גם בלא זה יש מקום
- 25 לחלק, דרק גבי אשה דסגי בכ"ד מהני הנאת מחילת מלוא, משא"כ בקנין:
- 26 פני יהושע מסכת קידושין דף ו עמוד ב
- 27 שם אמר אב"י המקדש במלוא אינה מקודשת. ופירש"י דקיחה משדה עפרון גמרינן כו'. ואף על גב דבמכירת שדה
- 28 גופא לא ידעינן דאינה מכירה ע"י מלוא טפי מבקידושין כדאיתא להדיא בגמרא לקמן פ"ב (דף מ"ז ע"א) ולשיטת
- 29 הרמב"ם ז"ל אדרבה במכר קנה וכמו שיבואר לקמן באריכות, מ"מ פרש"י שפיר כיון דבקיחה קיחה הוא דגמרינן
- 30 משדה עפרון דכתיב כסף ומלוא לאו בכלל לשון כסף כיון דלא יהיב מידי בשעת מעשה. ואף על גב דמקדש בפקדון
- 31 מקודשת אף על גב דלא יהיב בשעת מעשה, שאני התם דמעיקרא ברשותא דמרא קאי ועכשיו ע"י הקידושין זכתה
- 32 בו מיקרי שפיר כסף, משא"כ במלוא שכבר זכתה בגוף המלוא מעיקרא ולא נתחדש לה שום זכות ע"י הקידושין
- 33 ולא מיקרי כסף ואפילו לשחוק לפני רקוד לפני דאמרינן לקמן (דף ס"ג ע"א) דמקודשת לא דמי דהתם נתחדש לה
- 34 ענין זה ע"י הקידושין. ואף על גב דענין המחילה דמלוא נתחדש לה ע"י הקידושין מיהא עיקר דעתה בהא שזוכית
- 35 עכשיו בעיקר המעות ובאמת כבר זכתה בו, משא"כ כשאמר בפירוש בהנאת מחילת מלוא א"כ דעתה נמי אהאי
- 36 הנאה לחוד, כך נראה בעיני לפי שיטת לשון רש"י ז"ל בשמעתין ולקמן (דף מ"ז ע"א) ולשונו בכתובות פרק המדיר
- 37 (דף ע"ג ע"ב), ודו"ק ועיין בסמוך:

- 1 חידושי הרשב"א מסכת קידושין דף ו עמוד ב
- 2 אילימא דאזפה ארבעה בחמשה ריבית מעליא היא. ואסיקנא דארווח לה זימנא, ואיכא למידק מ"ש ד' בה' דקא
- 3 יהב לה האי טופיינא בקדושיה ומ"ש כי ארוח לה זימנא בקדושיה הכא והכא אתתא הויא ליה ברבית מלותו אטו
- 4 מאן דארווח זימנא ושקיל דינר מי שרי, וי"ל כיון דגופה ממש לא קני ליה לא הוי רבית אלא שאסור משום הערמת
- 5 רבית
- 6 חידושי הריטב"א מסכת קידושין דף ו עמוד ב
- 7 בהנאת מלוא מקודשת ואסור לעשות כן מפני הערמת רבית. ואמרינן האי הנאת מלוא היכי דמי אילימא דאמר לה
- 8 ארבע בחמשה. פי' וקידשה בזוז החמישי של רבית שהיא חייבת לו. רבית מעלייתא הוא. פי' לישנא בעלמא קא
- 9 קשיא ליה היכי קרי ליה הערמת רבית, אבל ודאי אפילו ברבית גמורה אם כבר פרעתו לו וחזר וקידשה בו
- 10 מקודשת, דמעוות דרבית שפרעם לוח למלוא קנינהו לגמרי וממון גמור הם לו אלא שיש עליו חובה להחזירו ורבית
- 11 דין מוציאין ממנו, ואם מת אין בניו חייבין להחזיר אלא בדבר מסויים מפני כבוד אביהם, ולא עוד אלא דאפילו
- 12 בחזרה לא מיתקן לאויה כדמתקן לאו דגזל בהשבון וכדפרישית בפרק איזהו נשך (ב"מ ס"א ב') פירוש מרווח.
- 13 חידושי הריטב"א מסכת קידושין דף ו עמוד ב
- 14 וכי תימא אם כן רבית קצוצה הוא ואגר נטר ליה גמורה שהרי נקנית לו מפני שהרויח לה מעות המלוה, ואיכא
- 15 למימר דאגר נטר ליה לא מיתסר אלא בשנותן הלוח למלוה ממון וזו אינה נותנת לו ממון, ואם מפני שמקנה לו
- 16 עצמה הרי הוא קונה אדון לעצמו, אלא משום דמחזי לעלמא כרבית אסור לעשות כן מפני הערמת רבית.
- 17 תלמוד בבלי מסכת קידושין דף מז עמוד א
- 18 אמר רב: המקדש במלוה - אינה מקודשת, מלוה להוצאה ניתנה. נימא כתנאי: המקדש במלוה - אינה מקודשת,
- 19 ויש אומרים: מקודשת; מאי לאו בהא קמיפלגי, דמר סבר: מלוה להוצאה ניתנה, ומר סבר: מלוה לאו להוצאה
- 20 ניתנה. ותסברא? אימא סיפא: ושיום, במכר - שזה קנה; אי אמרת מלוה להוצאה ניתנה, במאי קני? אמר רב נחמן:
- 21 הונא חברין מוקים לה במילי אוחרי,
- 22 תלמוד בבלי מסכת קידושין דף כח עמוד ב
- 23 ה"ק: יש דמים שהן כחליפין, כיצד? החליף דמי שור בפרה או דמי חמור בשור; מ"ט? סבר לה כר' יוחנן, דאמר:
- 24 דבר תורה מעות קונות, ומה טעם אמרו משיכה קונה? גזירה שמא יאמר לו נשרפו חיטיך בעלייה, מילתא דשכיח
- 25 גזרו בה רבנן, מילתא דלא שכיח לא גזרו בה רבנן. ולר"ל, דאמר: משיכה מפורשת מן התורה,
- 26 רש"י מסכת קידושין דף כח עמוד ב
- 27 ה"ק יש דמים שהן כחליפין - כולה מתני' חדא מילתא קאמר ובמטבע עסקינן וה"ק כל הנעשה דמים באחר דהיינו
- 28 מטבע פעמים שדמים קונים כמו חליפין דנעל ואף כשנתנוהו בתורת דמים.
- 29 כיצד החליף דמי שור בפרה - מכר לו שור במנה ומשכו ונתחייב לו זה המנה אמר לו המוכר יש לך פרה ליתן
- 30 בדמים א"ל הן שמאה לו במנה או בפרס אמר לו מוכר השור הרי מעות שאתה חייב לי נתונים לך בדמיה מעות
- 31 הללו קונים בלא משיכת פרה כחליפין דכלים.
- 32 מאי טעמא - שאני משאר מעות.
- 33 סבר לה - תנא דמתני' כר' יוחנן דאמר כו' ומשיכה מדרבנן איתא.

- 1 שמא יאמר לו - המקבל מעות נשרפו חיטיך אי מתרמי ליה דליקה לא טרח לאצולינהו סבר לא בשריפתן אפסיד
- 2 ולא בהצלתן אשתכר להכי אוקמינהו ברשותיה להיות הפסד השריפה עליו והשכר לחזור אם נתייקרו דלימסר
- 3 נפשיה לאצולינהו.
- 4 במילתא דשכיחא - שאר נתינת מעות במקח.
- 5 מילתא דלא שכיחא - שיהא חייב לו הדמים קודם לכן.
- 6 תוס'ר"י הזקן
- 7 תוספות מסכת בבא מציעא דף מו עמוד ב
- 8 יש דמים שהם כחליפין - ומקני להו במחילת הדמים אף על גב דאמר בקדושין (דף ו:): המקדש במלוא אינה
- 9 מקודשת ובמכר לא קנה היינו כי קדשה או קנה החפץ במעות שחייב לו אבל קדשה או קנה בהנאת מחילת מלוא
- 10 מועיל כמו ארוח לה זמנא ואדבר עליך לשלטון.
- 11 רמב"ם הלכות אישות פרק ה הלכה יג
- 12 המקדש במלוא אפילו היתה בשטר אינה מקודשת, כיצד כגון שהיה לו אצלה חוב דינר ואמר לה הרי את מקודשת
- 13 לי בדינר שיש לי בידך אינה מקודשת, מפני שהמלוא להוצאה ניתנה ואין כאן דבר קיים ליהנות בו מעתה שכבר
- 14 הוציאה אותו דינר ועברה הנאתו .
- 15 הלכה יד
- 16 היה לו אצלה מלוא על ד המשכון וקידשה באותה מלוא והחזיר לה את המשכון הרי זו * מקודשת שהרי היא נהנית
- 17 במשכון מעתה והרי הגיעה הנאה לידה .
- 18 הלכה טו
- 19 המקדש בהנאת מלוא הרי זו מקודשת, כיצד כגון שהלוא * אותה עתה מאתים זו ואמר לה הרי את מקודשת לי
- 20 בהנאת זמן שארויח לך במלוא זו שתהיה בידך כך וכך יום ואיני תובעה ממך עד זמן פלוני הרי זו מקודשת, שהרי
- 21 יש לה הנאה מעתה להשתמש במלוא זו עד סוף זמן שקבע, ואסור לעשות כן מפני שהיא כרבית, ופירשו רבותי
- 22 בהנאת ה מלוא דברים שאין ראוי לשמען. +/השגת הראב"ד/ ופירשו רבותי בהנאת מלוא דברים שאין ראוי
- 23 לשמען. א"א הראשונים פירשו כגון שהגיע זמן המלוא ליפרע ומעותיו בידה מזומנים לפרוע והיא היתה נותנת מיד
- 24 ברצון דינר למי שמאריך לה הזמן חדש אחד והאריך לה בשכר הקידושין מקודשת וזהו דארווח לה זימנא וכ"ש מה
- 25 שכתב הוא +.
- 26 הלכה טז
- 27 אמר לה הרי את מקודשת לי בפרוטה זו ובחוב שיש לי אצליך הרי זו ו מקודשת, וכן אם אמר לה במלוא שיש לי
- 28 אצליך ובפרוטה זו הרי זו מקודשת .
- 29 הלכה יז
- 30 היה לו חוב ביד אחרים ואמר לה הרי את מקודשת לי בחוב שיש לי ביד זה במעמד שלשתן הרי זו מקודשת.
- 31 רמב"ם הלכות מכירה פרק ה הלכה ד

- 1 וכן ראובן שמכר מטלטלין לשמעון בחמשים זוז, וקנה שמעון א המטלטלין ונתחייב בדמים, ואחר שנתחייב שמעון
2 בחמשים זוז אלו היה לו יין או בהמה או עבד וכיוצא בהן משאר המטלטלין והיה רוצה למכרן, ואמר לו ראובן מכור
3 אותו לי בחמשים זוז שיש לי בידך דמי המכר ואמר לו הן, קנה ראובן המטלטלין בכל מקום שהן, ואף על פי שלא
4 משך ולא הגביה, שגם זה דבר שאינו מצוי הוא ולא הצריכו בו משיכה, אבל אם היה חוב לו עליו שלא מחמת המכר
5 ואמר לו מכור לי מטלטלין בחוב שיש לי אצלך ורצו שניהם, לא קנה עד שיגביה, או ימשוך דבר שאין דרכו להגביה,
6 או יקנה באחד מהדרכים שהמטלטלין נקנין בה. +/השגת הראב"ד/ וכן ראובן שמכר וכו'. א"א דבר זה אין לו שורש
7 לענין קניה אלא לגבי מי שפרע ואף על פי שהרב ז"ל מפרש כך בקידושין על משנת החליף שור בפרה אנו לא
8 שמענו אלא דמי שור שאינן ידועים למוכר את הפרה שגם זה מילתא דלא שכיחא עכ"ל. /השגת הראב"ד/ אבל אם
9 היה חוב וכו'. א"א ואפילו למי שפרע עכ"ל. +
- 10 רמב"ם הלכות מכירה פרק ז הלכה ד
- 11 מי שהיה לו חוב אצל חבירו ואמר לו מכור לי חבית של יין בחוב שיש לי אצלך ורצה המוכר, הרי זה כמי שנתן
12 הדמים עתה, וכל החוזר בו מקבל מי שפרע, לפיכך אם מכר לו קרקע בחובו אין אחד מהן יכול לחזור בו ואף על פי
13 שאין מעות המלוה מצויות בשעת המכר. +/השגת הראב"ד/ מי שהיה לו חוב וכו'. א"א לא ידעתי זה למה שהרי
14 הושוו הגאונים כלם מלוה להוצאה ניתנה ואינה כנתינת מעות כלל והכי אמרינן בקדושין ושונים במכר שזה קונה ואי
15 מלוה להוצאה ניתנה במכר במאי קנה ואולי הטעהו הא דאמרינן מעמידין מלוה על הפירות והוא שיש לו וההיא לאו
16 לענין קנייה מיירי אלא לאיסור רבית עכ"ל. +
- 17 המאור הגדול מסכת קידושין דף ב עמוד ב
- 18 אמר אביי המקדש במלוה אינה מקודשת והוא הדין לכל קנין שבכסף והכי אמרינן בפירקין דלקמן ושון במכר שזה
19 קנאו ואי מלוה להוצאה ניתנה למאי קני אלמא לא קני ש"מ.
- 20 אבני מילואים סימן כח ס"ק טז
- 21 [טז] הי' לו מלוה אצלה. בפ' האיש מקדש (דף מ"ז) אמר רב המקדש במלוה אינה מקודשת מלוה להוצאה ניתנה
22 נימא כתנאי המקדש במלוה אינה מקודשת וי"א מקודשת כו' ותסברא אימא סיפא ושון במכר שזה קנה ואי אמרת
23 מלוה להוצאה ניתנה במה קנה, והרמב"ם פ"ה מאישות (ה"ג) כתב דהמקדש במלוה אינה מקודשת ובפ"ה
24 ממכירה (ה"ד) כתב בקרקע דקונה במלוה ובמטלטלין למי שפרע, והרב המגיד שם כתב ליישב דבריו במה שהוא
25 נגד סוגיא הנזכר דמכר שוה לקידושין ומשום דסמך לו על הסוגיא דפ' הזהב (מו, ב) דמבואר שם גבי דמי שור
26 בפרה דאוקמה אדאורייתא דאמר ר' יוחנן דבר תורה מעות קונות והתם מלוה הוי וע"ש.
- 27 ואכתי צריך טעמא דמ"ש קידושין ממכר דממ"נ אי נימא דמלוה חשיב כסף א"כ בקידושין נמי אמאי לא מהני מלוה
28 ואי לא מיקרי כסף ומשום דלא יהיב מידי דכבר הן ברשותא דידה א"כ מ"ש מכר דמהני.
- 29 ונראה דהרמב"ם לטעמי' שכתב בפ"ה מאישות [הכ"ד] במתנה ע"מ להחזיר דאינה מקודשת משום דאם לא תחזיר
30 אינה שלה ואם תחזיר הרי לא נהנית ע"ש. והוא מפרש דהא דאמרינן פ"ק דקידושין (דף ו') בכולהו קני לבר מאשה
31 לפי שאין אשה נקנית בחליפין דאינו משום גזירה דחליפין וע"ש בתוס' אלא משום דהוי ממש כמו חליפין לקידושי
32 אשה כיון דלא נהנית וכיון דאמרינן בכולהו קני דהיינו במכר ובאינך שם א"כ מוכח דאע"ג דה"ל כסף אפי' במתנה
33 ע"מ להחזיר אלא בקידושי אשה דבעינן נהנית וכשאינה נהנית בש"פ גנאי הוא לה לקדש נפשה בחנם. וז"ל
34 הרמב"ם פ"ה מאישות (ה"ג) שם המקדש במלוה אינה מקודשת מלוה להוצאה ניתנה ואין כאן שום דבר קיים
35 ליהנות בו מעתה שכבר הוציאה אותו דינר ועבר הנאתו עכ"ל ומש"ה בקידושין דבעינן הנאה דוקא ומלוה לא הוי
36 הנאה אצלו שכבר עבר הנאתו אבל במכר דלא בעינן הנאה דהא במתנה ע"מ להחזיר מהני בתורת כסף ה"ה מלוה
37 נמי קונה בתורת כסף אף על גב דליכא הנאה דכבר עברה הנאתו.

- 1
- 2 ולענ"ד נראה להביא ראיה לדברי הרמב"ם דבעלמא מהני מלוה בתורת כסף מהא דתנן בשקלים פ"ד [מ"ד]
- 3 המקדיש נכסיו והיו בהם דברים הראויים למזבח יתנונו לאומנין בשכרן דברי ר' עקיבא ע"ש ומשום דס"ל הקדש
- 4 מתחלל על המלאכה ע"ש ובהקדש כסף כתיב דכתיב ונתן הכסף וקם לו והרי"ף כתב בפ' הזהב [ב"מ מז, ב] בהא
- 5 דאמר ר' יוחנן דבר תורה מעות קונות דיליף הדיוט מהקדש דכתיב ונתן הכסף וקם לו ע"ש וכיון דהחילול על
- 6 המלאכה הוא אחר שכבר נגמר המלאכה וכמבואר במעילה (דף ט"ו) וה"ל מלוה אליבא דכ"ע אפי' למ"ד אין
- 7 לשכירות אלא לבסוף וכיון דה"ל כסף לגבי הקדש מכ"ש דמהני במכר, ואף על גב דר' עקיבא דריש לה מקרא
- 8 דכתיב ועשו לי מקדש שיהי' המלאכה מן הקדש, מכל מקום כיון דמוכח מקרא דמתחלל על המלאכה ממילא מוכח
- 9 דמהני מלוה במקום כסף. ואפי' לבן עזאי שם דס"ל אין הקדש מתחלל על המלאכה נראה דהיינו דוקא בהקדש
- 10 דחמירא וצריך כסף בעינא ומדר' עקיבא נשמע לדידן בעלמא דמיקרי מלוה כסף לקנין ואא"ז בתי"ט כתב שם
- 11 בשקלים דלדעת תוס' הלכה כר"ע.
- 12 עוד נראה בטעמא דרמב"ם דמחלק בין קידושין למכר לפי מ"ש רש"י בפ"ק דקידושין (דף ו') בהא דאמר אביי
- 13 המקדש במלוה אינה מקודשת ז"ל אינה מקודשת דקיחה משדה עפרון גמרינן דיהיב מידי בשעת קידושין ומלוה
- 14 להוצאה ניתנה וכבר הן שלה ומעות אחרים היא חייבת לו עכ"ל ומשמע דאי לאו דיליף לה משדה עפרון הוי מלוה
- 15 נמי חשיב כסף אלא משום דיליף משדה עפרון והתם בשדה עפרון כן ה' דיהיב אברהם כסף בשעת מכר דכתיב
- 16 וישקול אברהם ולענין זה גמרינן משדה עפרון דיהיב מידי בשעת קידושין. וא"כ קרקע דנקנה בכסף דלאו משדה
- 17 עפרון יליף וכדאמרינן בקידושין (דף כ"ו) בכסף מנ"ל אמר חזקי' אמר קרא שדות בכסף יקנו וכתבו שם תוס' הא
- 18 דלא אייתי מקרא דכתיב בשדה עפרון משום דהני מילי נכרי דכל קניינו בכסף ע"ש וכיון דלאו משדה עפרון יליף לה
- 19 מש"ה נמי נקנה במלוה ומשום דמלוה נמי חשיב כסף.
- 20 והנה בקידושין (דף ג') מנלן דמקניא בכסף אמר רב יהודא אמר רב ויצאה חנם אין כסף אין כסף לאדון זה אבל יש
- 21 כסף לאדון אחר וע"ש ומשמע דלא ס"ל הך גזירה שוה דקיחה קיחה משדה עפרון וכמ"ש שם בס' קיקיון דיונה
- 22 ובחידושי פני יהושע שם, וא"כ אליב' דרב תו לא מצינן לחלק בין קידושין למכר כיון דגם כסף קידושין לאו משדה
- 23 עפרון יליף וא"כ מכר וקידושין שוין ומש"ה מקשה בש"ס שפיר מהך דשוין במכר שזה קנה ואי אמרת מלוה להוצאה
- 24 ניתנה במה קנאו דלרב ע"כ שוין הן קידושין ומכר, אבל לדידן שפיר מחלקין בין קידושין למכר דקידושי כסף משדה
- 25 עפרון יליף והתם ה' כסף בעין משא"כ שדה דמקניא בכסף משדות בכסף יקנו ומלוה נמי חשיב כסף ודו"ק.
- 26 אמנם קשה מ"ש פדיון הבן דלא מהני מלוה וכדמוכח פ' יש בכור (דף מ"ט) דפליגי רב ושמואל באומר לאחר
- 27 שלשים ונתאכלו המעות דרב סבר בנו פדוי מידי דהוי אקידושי אשה כיון דיהיב לשום קידושין כו' ושמואל סבר
- 28 התם בידו לקדשה כו' ומבואר דבמלוה שהי' כבר ביד כהן אליבא דכ"ע אין בנו פדוי ומ"ש ממכר דחשיב מלוה כסף.
- 29 ואפשר משום דפדיון הבן שאני דאפי' בשט"ח של אחרים אין פודין ומשום דאין גופן ממון, וה"ה מלוה דידיה לא
- 30 מהני מה"ט דאין גופה ממון.
- 31 אלא דאכתי תיקשי א"כ מ"ש בהקדש דמתחלל על המלאכה דהוי נמי מלוה וכמ"ש ובהקדש נמי לא מהני שט"ח
- 32 דאחרים, וע"כ צריך לומר דאע"ג דשטרות אין גופן ממון אבל מלוה דידי' חשיב ממון ומשום דשט"ח דאחרים עיקרו
- 33 אינו אלא לראי' אבל מלוה דידי' חשיב ממון וכמ"ש בקצה"ח סי' קכ"ו סק"ט ובסי' קצ"ו סק"ו וצ"ע.